

Niels Petersen: Jeg ønsker at benytte Lejligheden til straks at takke den ærede Ordfører, fordi han paa Udvalgets Vegne har henstillet til den højtærede Minister at fremme Forslaget om Anlæg af en Bane fra Helsingø til Tisvilde ved et særligt Lovforslag under Forudsætning af, at hurtig Gennemførelse ellers ikke sker. Forholdet er nemlig, at dette er et Baneanlæg, som i høj Grad trænger til hurtig Fremme, ogsaa af den Grund, at det amtskommunale Tilskud, som man har opnaaet, kun er sikret i Tilfælde af en hurtig Gennemførelse af Loven. Den Betydning, som Helsingø—Tisvilde-Banen vil have som Turistbane, har jeg tidligere fremhævet, og den trænger neppe til at understreges for ærede Medlemmer, der kender Forholdene. At denne Bane endvidere ogsaa vil faa Betydning for den jyske Turiststrøm, naar Færgeforbindelsen mellem Grenaa og Hundested kommer i Stand, er almindelig bekendt og trænger ikke til nærmere at anføres. Jeg skal derfor, idet jeg, som sagt, takker den ærede Ordfører for hans Udtalelser paa Udvalgets Vegne, saa stærkt som muligt anbefale dette Forslag til den højtærede Trafikministers Opmærksomhed og til hans Velvilje.

J. Andersen: Under sin for øvrigt meget velvillige Omtale af Spørgsmaalet om Skagens-Banens Ombygning, nævnede den højtærede Ordfører, at der ved denne bør tages Hensyn til, at der eventuelt skal etableres en Færgeforbindelse mellem Norge og Danmark. Jeg tror ikke, at dette Syn er rigtigt. Jeg tror ikke, at Skagens-Banen vil faa noget som helst at gøre med det Projekt at skaffe en Færgeforbindelse mellem Norge og Danmark. Forholdene ved Skagen er nemlig ikke af den Karakter, at man overhovedet kan besejle Skagens Havn med Færge. Jeg beder imidlertid om, at man vil stille sig velvilligt til Skagens-Banens Ombygning uanset Spørgsmaalet om en Færgeforbindelse mellem Norge og Danmark.

Foss: Den ærede Ordfører, som udtalte sig paa Udvalgets Vegne, har gjort dette i saa stor Udstrækning, at jeg maa have Lov til at tage et almindeligt Forbehold. Den ærede Ordfører, som med Ret kan rose sig af at repræsentere et stort Flertal i Udvalget, synes at have glemt de smaa Mindretal, og der var nogle af de Udtalelser, den ærede Ordfører fremsatte, som det vistnok var den ærede

Ordførers Mening at fremsætte paa Flertallets og ikke paa hele Udvalgets Vegne.

De Forslag, der her er Tale om, er i Flertallets Betænkning anslaaede til at ville koste omtrent 60 Mill. Kr.; men idet jeg henviser til de Bemærkninger, jeg havde Lejlighed til at gøre i Gaar ved Behandlingen af det Jernbanelovforslag, vi da drøftede, tror jeg ikke at tage meget fejl, naar jeg gaar ud fra, at man hertil maa lægge omtrent 60 pCt., selv om man ikke tager Hensyn til de særlig høje Priser, vi har nu, men nærmest tænker paa det Prisniveau, man har Udsigt til at ville faa efter Krigen. Derfor tror jeg, det vil være forsigtigst at regne med, at de Forslag, der her er Tale om, vil kræve nærmere ved 100 Mill. Kr. til deres Gennemførelse end 60 Millioner, og man vil då med et rundt Tal kunne regne, at Staten deraf skal yde 50 Millioner.

Den ærede Ordfører henviste til, at der paa den tidligere Jernbanelov af 1908 er beregnet 1 Mill. Kr. aarlig paa Finansloven som Tilskud til Privatbanerne, og udtalte, saa vidt jeg forstod ham, at dette maatte man ogsaa i Fremtiden regne som et Minimumstilskud aarlig. Men derom ved vi intet. Naar vi betænker, hvorledes Situationen har været før Krigen, hvor gunstig den i mange Maader har været for os, er det maaske lidt for sangvinsk at stole paa, at vi ogsaa efter Krigen vil være i Stand til at udrede med samme Lethed Tilskud til Privatbaner, som vi hidtil har gjort, og det ikke mindst af den Grund, at Pengene, som saaledes er blevet anvendt, er for en stor Del fremskaffet ved Laan i Udlandet. Vi har ikke nogen som helst Udsigt til efter Krigen at rejse tilsvarende Laan eller overhovedet at rejse Laan i Udlandet. Hvis man nu var forsigtig, vilde man ikke gaa videre end til at sige: Lad os gaa ud fra, at vi fremdeles kan yde 1 Mill. Kr. om Aaret som Tilskud til nye Baneanlæg. Hvis jeg her ser bort fra Spørgsmaalet om de ikke udredede Tilskud til allerede koncessionerede Baner, vilde man, hvis dette kunde gennemføres, med en rund Beregning komme til, at disse Baneanlæg, her er Tale om, vilde have faaet deres sidste Statstilskud og kunne være færdige i Aaret 1968. Jeg henstiller til de Herrer at afgøre, hvem af dem der kommer til at opleve dette Fænomen. Det er jo muligt, at her er tilstedeværende, som vil naa en Alder som Methusalem. Jeg for min Part tror ikke at blive 110 Aar gammel, saa jeg venter ikke at se det.